

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9282 af 15/03/1997 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse O-58-97 om fælles forældremyndighed - anbringelse uden for hjemmet uden samtykke - Børn og unge-udvalgets afgørelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 40013-95

Ankestyrelsens principafgørelse O-58-97 om fælles forældremyndighed - anbringelse uden for hjemmet uden samtykke - Børn og unge-udvalgets afgørelse

Resume:

Børn og unge-udvalgets afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke fik også virkning over for barnets fader, der fik del i forældremyndigheden efter Børn og unge-udvalgets afgørelse. Moderen kunne således ikke overdrage større rettigheder vedr. forældremyndigheden, end hun selv havde.

Ankestyrelsen bemærkede, at der ikke forelå nogen beslutning om overvåget samvær over for faderen. En beslutning om begrænsning af samvær, her i form af overvåget samvær skulle vurderes særskilt for hver af forældremyndighedens indehavere.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 35, stk. 1, nr. 1, § 67, stk. 3, 1. punktum og § 67, stk. 4, 1. punktum

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 58, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 218 af 15. december 1992 om bistanndslovens bestemmelser om særlig støtte til børn og unge - pkt. 66

Sagsfremstilling:

En 33-årig kvinde fødte den 11. november 1994 en søn. Moderen modtog højeste førtidspension på grund af skizofreni. Hun havde været indlagt talrige gange på grund af sin psykiske lidelse og havde ikke været i behandling siden marts 1993.

Moderens forhold til barnets far var uafklaret. Forældrene havde i en periode boet sammen, men nu boede de hver for sig.

Formanden for Børn og unge-udvalget besluttede den 11. november 1994, at barnet i henhold til bistanndslovens § 32d skulle anbringes uden for hjemmet med henblik på gennemførelse af en undersøgelse af, i hvilket omfang barnet fremover havde brug for særlig støtte. Den 15. november 1994 godkendte Børn og unge-udvalget formandens beslutning.

Børn og unge-udvalget besluttede i møde den 10. januar 1995, at barnet skulle være anbragt uden for hjemmet - foreløbig med ophold på et spædbørnehjem - i henhold til bistanndslovens § 35, stk. 1, nr. 1, og at samværet mellem moderen og barnet skulle være overvåget i henhold til bistanndslovens § 67, stk. 3, 1. punktum, jf. stk. 4, 1. punktum for perioden frem til 1. juli 1995.

Faderen havde siden januar 1995 deltaget i de fleste af moderens samvær med barnet - i et enkelt tilfælde i beruset tilstand. Faderen afsonede i februar 1995 en fængselsstraf på 4 måneder for vold og checkfalskneri. Under sagens behandling fik Ankestyrelsen oplyst, at faderen den 15. februar 1995 fik fælles forældremyndighed over barnet sammen med moderen. Faderen tilkendegav overfor kommunen,

at han kunne acceptere anbringelsen på spædbørnehjemmet, men at han ville være imod anbringelse af barnet i familiepleje.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at barnet skulle være anbragt uden for hjemmet uden moderens samtykke, frem til 1. juli 1995, og at samværet mellem barnet og moderen skulle være overvåget i perioden frem til 1. juli 1995.

Ankestyrelsen tiltrådte således Børn og unge-udvalgets afgørelse. Ankestyrelsens afgørelser blev truffet over for begge forældre.

Ankestyrelsen bemærkede, at da faderen efter Børn og unge-udvalgets afgørelse havde fået fælles forældremyndighed over barnet sammen med moderen, var afgørelsen om anbringelse uden for hjemmet også gældende over for faderen. Moderen kunne således ikke overdrage større rettigheder vedr. forældremyndigheden, end hun selv havde.

Ankestyrelsen gjorde endelig vejledende opmærksom på, at der ikke forelå nogen beslutning om overvåget samvær eller anden begrænsning af samværet over for faderen. En beslutning om begrænsning af samvær, her i form af overvåget samvær, skulle vurderes særskilt for hver af forældremyndighedens indehavere.